

УДК 338.488.2:640.4

О. Євдощенко

магістрант,

Львівський університет « Бізнесу та права»

О. Графська

канд. екон. наук, доц.,

доцент кафедри готельно-ресторанного бізнесу

Львівський державний університет

фізичної культури Імені Івана Боберського

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЄКТІВ ДЛЯ ПІДПРИЄМСТВ ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

Питання фінансового забезпечення інвестиційних проєктів для підприємств готельного господарства стає дедалі актуальнішим на сьогодні. Адже як зовнішній, так і внутрішній інвестор потребує певних гарантій щодо вкладання коштів та рентабельності цього проєкту.

Фінансове забезпечення – це різноманітні фонди фінансових ресурсів, які створюють і використовують для здійснення виробництва і реалізації продукції, робіт, послуг у різних галузях, а також для фінансування інших видів діяльності підприємства.

Фінансово-кредитні відносини між суб'єктами інвестиційної діяльності становлять собою важливу організаційно-правову форму регулювання інвестиційного процесу. Ці відносини виникають в умовах ринку з приводу мобілізації грошових ресурсів, необхідних для здійснення інвестиційних проєктів.

Фінансове забезпечення проєктів готельних господарств можна здійснювати на безповоротній чи поворотній основі. Фінансування на безповоротній основі – це надання коштів (здійснення витрат) різними інвесторами на невизначений час у надії на одержання від реалізації проєкту в майбутньому доходів, що покрийуть із прибутком ці витрати.

Фінансування на поворотній основі – це надання інвестором коштів на визначений час із зобов'язанням повернути їх до обумовленого терміну з відсотками.

За першого методу джерелами фінансування є бюджетні асигнування, державні субсидії, засоби позабюджетних фондів, власні засоби інвесторів, а також притягнуті ними засоби (фінансування за рахунок випуску акцій).

За другого методу використовують національний кредит, кредити міжнародних фінансово-кредитних інститутів, комерційних банків і інших фінансово-кредитних установ [1].

Дедалі більшого значення як джерело фінансування набувають інші позикові засоби: комерційний кредит, іпотечні позички, засоби кредитних союзів, засоби від випуску і продажу облігацій, засобу від лізингових і факторингових операцій.

Основними принципами фінансово-кредитних відносин між суб'єктами інвестиційної діяльності в підприємствах готельного господарства є договірний, прямий, цільовий і безупинний характер фінансування, принцип взаємного фінансового контролю.

Фінансування проєктів здійснюється на підставі договорів (контрактів) у міру їхнього виконання. Відповідно до цього принципу, оплата робіт чи послуг виробляється після їхнього виконання в цілому чи в міру виконання окремих етапів.

Проектно-дослідницькі роботи звичайно оплачуються або за проєкт у цілому, або за виконану проєктно-кошторисну документацію, необхідну для першого року будівництва.

Прямий і цільовий характер фінансування зумовлюють надходження засобів безпосередньо замовникові і тільки на той об'єкт інвестицій, для спорудження якого вони передбачені. Ритмічність і безперервність будівельного виробництва вимагають і безперервності його фінансування, своєчасної оплати виконаних робіт.

Фінансовий контроль за цільовим і раціональним використанням виділених засобів здійснюють залежно від форми власності інвестора і використовуваних джерел фінансування проєкту, наприклад, у разі бюджетних асигнувань його здійснюють державні органи фінансово-господарського контролю, у разі довгострокового кредиту – комерційні банки.

Контроль використання власних і залучених коштів інвестора здійснюють або самостійно, або на договірній основі інжинірингова фірма чи комерційний банк. Фінансове забезпечення інвестиційного процесу – це, по суті, участь фінансів у відтворенні основного капіталу. В економічній теорії розвинутих країн розрізняють поняття фінансування й інвестування.

Процес визначення джерел і виділення (залучення позики) коштів для інвестицій називається фінансуванням. Процес застосування коштів як довгострокові вкладення означає інвестування, тобто фінансування передуює інвестуванню [2].

Законодавство низки країн для підприємств готельного господарства встановлює співвідношення власного і позикового капіталу. Оскільки ж об'єкт складається на балансі інвестора чи банку, а інколи і лізингової компанії, підприємець може ввести додаткові потужності, не порушивши законодавчих актів.

Отже, питання фінансового забезпечення підприємств готельного господарства за рахунок залучення інвестиційних ресурсів, є важливим і потребує відмінного знання, нормативно-правових документів, які регулюють інвестиційну діяльність як з боку інвестора, так з боку держави, а також підприємства готельного господарства, як об'єкта інвестування.

Ключові слова: інвестиції, проекти, готельне господарство.

Список використаних джерел

1. Смовженко Т.С. Організаційно – правове регулювання взаємодії суб'єктів інвестиційної діяльності сфери туризму для об'єднаних територіальних громад / Смовженко Т.С., Коркуна О.І., Кулик О.М. // Вісник Сумського аграрного університету. – 2019. – № 4(82). – С. 149–152.
2. Коркуна О.І. Розвиток мікрокредитування малого і середнього бізнесу в системі інвестування Об'єднаних Територіальних Громад / О.І. Коркуна // Вісник Сумського національного аграрного університету. – 2017. – № 12(74). – С. 57–60.